

РЕШЕНИЕ

№ 5129

гр. София, 28.09.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **5396** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. Б., гражданин на Р. Н. срещу решение № 332/08.05.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон. Твърди се, че административният орган е изложил мотиви, които са в противоречие с общоизвестни факти, касаещи обстановката в Н.. Според оспорващия, при постановяването на оспорения акт са използвани само справките, изготвени от ДАБ, като не са отчетени многобройните съобщения за насилие в страната му по произход. Инвокирани са доводи, че в страната действа необезпокоявано ислямската групировка „Б. Х.“, която през последните години е погубила стотици хора и е унищожила много християнски църкви. Твърди се, че административният орган е пренебрегнал основния принцип, залегнал във всички международни актове и прогласяващ забрана за връщане на чужденец в страна, където няма да му бъде осигурена нужната закрила. В проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и с назначения му по реда на ЗПП П., който поддържа жалбата. Моли съдът да му даде възможност да заживее нормално в Б. и да си плаща данъците.

Ответникът по жалбата, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата.

Участвалият в производството прокурор, дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид

наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

За първи път П. Б. е поискал закрила в Р. Б. с молба от 27.10.2004 г.

С решения № 1694/29.10.2004 г. и УП-185/16.12.2011 г. на жалбоподателя е отказвано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Чужденецът е подал молба вх. № 1586/13.12.2011 г. за предоставяне на закрила.

Производството е образувано с регистрирането на Б. с регистрационен лист рег. № УП 1694/13.12.2010 г. До него е отправена покана за провеждане на интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол № УП 1694 от 14.12.2011 г.

Чужденецът е напуснал Н. през април 2004 г. и е пристигнал нелегално в страната. Пред интервюиращия орган Б. посочва, че не желае да се завърне в Н., защото в Б. е съпругата му и не желае да се раздели с нея. Като допълнителен аргумент търсещият закрила посочва, че е имал проблеми в Н.. Семейството му е загубило земята си заради петрола, а родителите му са били убити.

От представеното пред интервюиращия орган удостоверение № 100420 от 08.08.2010 г. се установява, че на същата дата оспорващият е сключил граждански брак с българската гражданка М. Т..

Видно от писмо № Т-6184 от 19.12.2011 г. на Директора на Специализирана Дирекция „Т” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на П. Б., в случай че отговаря на условията по ЗУБ.

На 16.02.2012 г. с търсещия закрила е проведено повторно интервю, при което същият е заявил, че не може да се върне в Н., защото счита, че животът му ще бъде в опасност. Като основен проблем той изтъква, че в страната има конфликт между християни и мюсюлмани. Сочи, че е бил заплашван от неизвестни лица.

Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства, главен експерт при ДАБ е изготвил становище до председателя на агенцията, в което предлага да бъде отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на П. Б..

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут, поради което е издал оспореното решение.

Към административната преписка са приложени предходни решения на Председателят на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет, с които на оспорващия е отказано предоставянето на статут.

Като доказателства по делото са приети справки № 174/10.01.2012 г. и № 01-2980/08.06.2012 г. относно актуалната обстановка във Ф. Р. Н..

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение № 332/08.05.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС е било съобщено на П. Б. лично на 16.05.2012 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 23.05.2012 г. /вх. № УП 1694/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 87 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и

интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че П. Б. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

От приетите като писмени доказателства по делото справки се установява, че обстановката в етническите и религиозните конфликти в Н., след получаването на независимост са свързани преди всичко с борба за преразпределението на приходите от петрола. Като цяло се наблюдава неспазване на човешките права. Налице са произволни арести, прекомерна употреба на сила от страна на силите за сигурност, мъчения и унижително отношение към затворници и т.н. Независимо от периодичните сблъсъци между християни и мюсюлмани в северните и централните части, политическата обстановка в страната остава стабилна. Н. играе активна роля в международните организации – ООН, Африкански съюз и други.

Основна причина за дестабилизиране на обстановката основно в северната част от страната е дейността на групировката Б. Х., която се бори за изграждане на ислямска държава и налагането на шериатския закон. Цели на извършваните атентати са представители на армията, полицията и противници на ислямския закон, нападенията се извършват главно в северната и североизточната част от страната.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите П. Б. доводи, касаещи търсеното от него право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващият по никакъв начин не е доказал твърденията си, че при връщането си в Н. ще бъде подложен на преследване от страна на официалната власт или на лица или организации, на които държавата не може активно да противодейства. При проведените интервюта търсецът закрила не е изложил достатъчно убедителни и основателни аргументи, които да дадат възможност на компетентния административен орган да упражни дадените му от закона правомощия и да му предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. При нито едно от обясненията в хода на административното производство и тези дадени пред съда, Б. не посочва, че е бил подложен на преследване от страна официалната власт или от някаква друга организация, на която държавата не може да противодейства. Факт е, че той не е задържан нито от полицията, нито над него е упражняван тормоз от страна на някаква организация, поради неговата етническа, религиозна или политическа принадлежност. Единствената причина за напускането на страната се основава на недоказани твърденията за упражнено насилие срещу семейството му. Дори и да се приеме, че Б. и семейството му са изгубили жилището си по някаква причина, няма пречка, същият да живее на друго сигурно място в страната. Аргумент в тази насока е изтъкнатия от оспорващия факт, че брат му, който има разрешение за постоянно пребиваване в Б. наскоро се е върнал в Н. за провеждане на лечение. Нито от доказателствата, събрани в хода на административното производство, нито от общодостъпни източници, може да се направи обоснован извод за наличие на въоръжен конфликт, характеризиращ се с прояви на безогледно насилие в страната по произход на търсецът закрила.

Съдът намира, че не следва да обсъжда доводите на оспорващия, че е женен за българска гражданка, че има собственост в страната и че желае да упражнява спокойно бизнеса си, защото същите са относими в едно производство по ЗЧРБ за

предоставяне на разрешение за пребиваване, а не в такова по ЗУБ.

По изложените съображения не може да се приеме, че са налице материално-правните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, даващи възможност на компетентния орган да упражни правомощията си, удовлетворявайки молбата на търсещия закрила.

По изложените съображения съдът намира, че на П. Б. не следва да бъде признат статут на бежанец или хуманитарен статут, поради недоказани предпоставки за това.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Б., гражданин на Р. Н. срушу решение № 332/08.05.2012 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Р. Б..